

тъ и него заточи съ ложиво извинение. На това съ разгнева народ-атъ и монаси-те, и Македонія именуваха отецъ, а Анастасія Манихея, и недостоанъ на самодержавие-то; но той постави единомысленъ съ него Фимотея, и отъ това стана голѣмо смѣшеніе; и Анастасій смѣра соборъ въ Сидонъ Палестинскій, въ лѣто отъ Христова пѣтистота и двадесато, въ кой-то вѣха осемдесать епископи, сички-те еретици, и осудиха собор-атъ Халкідонскій, и понеже Флавіанъ Антиохійскій епископъ, и Илія Йерусалимскій, нещаха да го прокалнатъ, заточиhsа. Тїа нѣща съ слѹчиха въ церкви-тъ на Анастасіево-то време, а той кѫто са растресна, умрѧ.

Глава 56.

За обращеніе-то на Галли-те въ Христіанскѫ-та вѣръ.

Първый-атъ царь въ Галії стана Клодовей, въ лѣто Христово четыристота и осемдесать и пето, но Галли-те дорѣ до това време вѣха идолопоклоници: а Клодовей прїе женѣ Христіанкѣ, именуема Клотилда. Тамъ благочестива жена често съ разговараше съ муж-атъ си за Христіанскѫ-тъ вѣръ, а кѫто роди сына, та го кръсти, но насъ скоро умрѧ, и Клодовей иже мъмреше; роди же и вторый сынъ, и него кръсти, но и той съ разбола, за това съ много раскорди Клодовей; и Клотилда съ помоли Богъ, и Богъ кѫто и услыша моленія-та,